

Emperyalist dalgalar kırılmak zorundadır

Emperyalizmin taşeronu Türk devleti, hakim sınıfların arkaadıkları emperyalist fazlalığı sağa-sola yalpalamadan taşımak zorundadır, başka şansları yoktur. Kervanın başını çekmek, somut olarak iktidarı elinde tutan kesimin yükümlülüğüdür. Semerdeki yükü devirmeden taşımamanın gereği, iktidardaki kesimin iktidarını sürdürmesinin şartı olup, bu, diğer küklerle dalaşı bakımından da tayin edicidir. TC devletinin emperyalizmin dayattığı görev karşısında itirazda bulunma ve işi gevşekten almasının imkanı yoktur. Ya görevleri sadakatle yürütüp karşılığında emperyalist dünyanın bir parçası olarak belli imtiyazlara sahip olacak ya da emperyalist sofradan tamamen dışlanacak, başına olmadık işler gelecek. Bunu bilen TC devleti emperyalizme yaslanarak onun ayakları altında kalmayı tercih etmektedir-etmek zorundadır.

Bu kabul ve görev çerçevesinde ve tabii ki emperyalizmin kendisine biçtiği misyona uygun olarak "yeniden yapılanma" sürecini her şeyi göze alarak yürütmektedir. İşte "açılımlarla" dolu gelişen süreç bu zeminde başlamış olup devam ettirilmektedir. Türk hakim sınıfları içinde belli sancılara yol açan gelişmeler, bu sürecin önünde engel olma niteliğinde değildir, olamaz da. ABD'nin süreci destekleyen açıklaması ve AB'nin ilerleme raporuna yansarak sağlanan emperyalist anlaşmalar, günümüz koşullarında "yeniden yapılandırma" gibi stratejilerle yürütülmektedir. Bu bir emperyalist paylaşımdır.

Tarihsel bir süreç işleyerek geliyor ki, devrimci sınıflar cephesi olarak bunu görmemek ve kayıtsız kalmak vahim sonuçlara yol açan bir hata olur. Geliştirilen süreç dünyayı emperyalizmin cennetine, ezilen milyarların cehennemine çevirme projesi olup, ülkemin kapsamlı olarak terbiyeye tabi tutulması ve emperyalist cennetin yaratılmasında önemli bir yer tutmaktadır. Emperyalist amaçlar ve pratik gelişmelerin yönü açıkça gösteriyor ki Ortadoğu, Kafkasya, Balkanlar, Avrasya denen bu geniş bölgede emperyalist inisiyatif kusursuz bir biçimde tesis edilerek istenmektedir. Yeni emperyalist emellere aykırı düşen, tam uyum göstermeyen tüm "arızalar" giderilmek ve yeni düzenlemeler yapılmak istenmektedir. Bu düzenlemelerin; özgürlükler bahsetmeyeceği, ulus ve halkların kardeşliğini sağlamayı hedeflemeyeceği açıktır. Bilakis, emperyalizmin temel politikası; sorunları derinleştirip açık yara olarak saklamak ve ihtiyaç duyduğunda kullanmak üzere el altında tutmaktır. Tarihsel sorunların varlığı ve yaşanmış olan tarihi haksızlıkların hiç biri emperyalizmden bağımsız değildir. O, ne tarihsel haksızlık ve sorunları, ne de tarihten kaynaklı olarak gündeme gelen günün hiçbir sorununu çözmeye yetisinde ve niyetinde değildir, asla da olamaz. Dünya toplumları tarihi buna sahiptir. Dinmek bilmeyen yara olan Filistin sorunu, Yugoslavya'daki kurumayan kan gölü, Irak ve Afganistan'daki sivil, kadın, çocuk tanımayan katliamlar, bitmeyen ölümler bu gerçekliği haykırmaktadır.

Emperyalist stratejinin hedefleri ve doğuracağı sonuçlar

Şu halde, emperyalizmin içine girdiği yeni yönelimlerinin bizlere yansımının neler olacağını tanımlamak zorundayız.

Bir: Emperyalizm, Türk devletini daha da güçlü bir İsrail haline getirip bölgede işlerini bunun üzerinden yürütmeyi düşünmektedir. Bu anlamda Türk devletine bir misyon biçildiği ve bu bağlamda da bölgede öne çıkarılacağı, bir bölgesel otorite-güç haline geleceği belirmektedir.

İki: Söz konusu bölgede Türk kökenli ulus veya devletlerin nüfussal varlığı ve bunların özellikle buldukları alan itibarıyla taşdıkları önemle birlikte, Türk devletinin bunlar üzerinde sağlayacağı etkidir. Türk devleti vastasıyla buraların kontrol ve denetime alınmasının daha olanaklı ve kolay olacağı hesaplanmaktadır.

Üç: Türk devletinin Müslüman bir ülke olmasıyla birlikte hükümetteki partinin İslami bir yapıda olarak, İslami dünya ve bölgedeki geniş Müslüman toplumlar üzerindeki etkisi bakımından, bölge aktörleri olarak biçilmiş kaftandır. Öte yandan, TC'nin iyi bir

stratejik uşak olması, bölgenin belli başlı büyük devletlerinden olması ve askeri güç açısından küçümsenemez durumu, TC'nin uygun bir bölge jandarması olmasını olanaklı kılmaktadır.

Dört: Türk devleti, ABD'nin karşısına dikilmiş olan Rusya'nın yakın komşusu olma durumuyla, Rusya'ya karşı kullanılması açısından bölgede aktör olarak geliştirilmesi tercih edilmektedir.

Beş: Bölgede bulunan İran'ın ABD karşıtlığı temelinde yükselmesi ve yine kendi karşı olan Rusya-Çin ittifakına yakın olması anlamında, bölgede ABD aleyhine temsil ettiği konum yada bölge dengeleri açısından oynadığı rol itibarıyla, ABD'nin Türk devletini İran'a karşı bölgesel güç haline getirerek, İran'a karşı kullanması ve benzeri açısından da Türk devletine misyon biçilerek bölgesel aktör haline getirilmesi planlanmaktadır.

Altı: Türk devletinin coğrafi konumuyla petrol ve enerji kaynaklarının geçiş güzergahı olarak kapsadığı konumu ve bu yolların kontrol ederek sahip olduğu avantajlarla Rusya ile Avrupa arasındaki bu alan hukukunda oynayacağı rol ile önem kazanan statüsü, su kaynakları açısından koruduğu avantajlarla birçok bölge devleti üzerinde güçlü bir pazarlık imkanına sahip olması gibi özellikler, ABD'nin Türk devletini elinde tutmak suretiyle bölgede güç yapmasına yetecek sebeplerdir.

Yedi: Özellikle bölgede emperyalist dengeler açısından TC'nin oynadığı rol, onu kaçınılmaz olarak emperyalizmin ilgi odağı haline getirmektedir.

Sekiz: Tüm bunlara uygun olarak, "yeniden yapılanarak" iç sorun ve meselelerini önemli oranda gidererek belli bir istikrar kazanıp emperyalizmin yedek lastiği olarak güçlenmesi tasarlanmaktadır.

Dokuz: Yine bunlara bağlı olarak, "yeniden yapılanma" çerçevesinde bölgede ABD lehine duran veya duracak olan devlet veya uluslarla sorunlarını belli bir düzeyde hal edip, bunlarla ABD'nin menfaatleri süresince de olsa iyi ilişkiler içinde bulunarak güçlü bir ABD yanlısı cepheyi Rusya'ya karşı temsil edip oluşturma ereğiyle kapsamlı "açılım" politikası uygulanmakta, bu süreliğine de olsa Türk devleti daha güçlü bir uşak olarak tesis edilerek istenmektedir.

On: "Açılım" ve "demokratikleşme" gevezeliklerinin altındaki maksat bunlardan ibarettir. Dikkat edilir ve geçmiş tarihe göz atılırsa, hakim sınıfların demokrasiden dem vurmalarının altında daima saldırı ve baskı politikalarının geçirilmesi ve faşizmin azgın saldırılarını gündeme gelmiştir. Şimdi çok daha güçlü olarak koparılan "demokratikleşme", "Açılım" firtınaları göstermektedir ki, çok daha kapsamlı baskı ve saldırılar gündeme gelecektir. Yapılan manipülasyonla, hem faşizm daha güçlü hortlatılacak ve hem de ülke sonuna kadar emperyalizme peşkeş çekilip onun bir eyaleti

durumuna getirilecektir.

On bir: "Açılımlar" da "Kürt açılımı" denen şey de işte bu büyük planın birer parçası durumundadırlar.

On ik: En kaçınılmaz sonuçlardan biri ya da emperyalist projenin ülke hakim sınıflarınca faşist iktidarlarının pekiştirilmesi olarak da yürütülmesinin tabii bir sonucu; Kürt ulusal hareketi ve ülke devrimci sınıf hareketinin ciddi şekilde darbelenmesi, ülkenin koyu bir karanlığa gömülmesi çabası olacaktır.

Evet, geliştirilen bu emperyalist süreç bir yanıyla sıraladığımız gibiyken, bunun kaçınılmaz olarak gelecekte yaşanacak bir takım sonuçları da olacaktır:

Bir: Türk devletinin bölgede ABD'nin üssü olarak diğer bölge ülkeleriyle karşı karşıya gelmesi. Geniş bölgenin İsrail'i haline gelmesi. Yani bölgenin saldırgan gücü olup, emperyalist huzursuzluk kaynağı olması.

İki: Türk devletinin Rusya ile çelişki ve çatışmalara sürüklenmesi, bir maşa olarak kullanılması.

Üç: Türk devletinin İran ile aynı çatışma sürecine sürülerek kullanılması.

Dört: Yunanistan ve Ermenistan ile daha büyük sorunların göbeğine sürüklenerek gelecekte ciddi sorunlar yaşaması.

Beş: Bölgede bir bölge savaş kaynağı ve saldırgan bir devlet haline getirilmesi.

İşte doğacak olan sonuçlar özlü olarak bunlardır. Çünkü imzalanan yeni anlaşma ve çözümler emperyalizmin dönemsel çıkarlarına uygun olarak düzenlenmektedir. Gelecekteki dengelerin değişimi, bu "çözümü" gibi görünen sorunları daha üst boyutlarda gündeme getirecektir. Yapılan anlaşma ve "çözümler" demokratik olmadıkları gibi, kalıcı çözümler olmayıp kalıcı barışı ve dostluğu beslemekten uzaktır-böyle olması emperyalist çıkarlar gereği düzenlenmiş olmasında yatmaktadır. Gerçek çözüm ve karşılıklı çıkarlar temelinde değil, emperyalizmin çıkarlarına uygun düzenlemelerdir.

TC'nin yürüttüğü emperyalist projenin kapsamı

Hemen belirtelim ki, yürütülen proje ulusal nitelikte değil uluslararası niteliktedir. Projenin emperyalist proje olması bunu açıklayan esas kanıttır. Geliştirilen projenin uluslararası niteliği, projeye karşı çıkışın uluslararası düzlemde yürütülmesi gerektiğini göstermektedir. Bu vurgudan sonra ülkemiz somutundaki gelişmeyi bir açıdan özetle inceleysek:

Türk devletinin yetkilendirilmiş memurları, Ermenistan yetkilileriyle "protokol parafa" ederek, Kıbrıs sorununda görüşmeler yürüterecek, Ruhban okulunun açılmasını dillendirecek "açılımların"

muhtevasında önemli ipuçlarını verdiler. Ancak, bunların ne kadar "boş" olduğu ve tabii ki emperyalist projeye dayandıkları da açıklanmış oldu. ABD ve AB'nin süreci alenen desteklemesi de bunu kanıtıyor zaten. Geliştirilen "açılım" adımlarının gerçek çözümlere dayanmayıp, tam tersine sorunları muhafaza ederek gelecekte daha fazla derinleştirileceği her bakımdan bellidir. Temel sorunlar korunmak kaydıyla, sorunlu tarafların bu sorunlar üzerinde emperyalist çıkarlar gereği birbirleriyle bir hukuka zorlanmaları biçiminde geliştirilen süreç, ilgili tarafların sorunlarını çözemeyeceği gibi, daha derin nizalarla karşı karşıya getirilmelerinden başka anlam taşımaz. Bu bakımdan uygulanmaya konan emperyalist projelerle daha büyük çatışmaları hazırlandığını söylemek isabetli olacaktır. Gelecek bölgesel savaşlarla belirecek ki, emperyalizmin hazırladığı budur-stratejisi budur. Çünkü, savaş olmadan, ulus ve halklar bir birine kırılmadan tahakkümünü sürdürmesi düşünülemez.

Kıbrıs sorununda, sorun Kıbrıs'ta yaşayan milletlerin kendi iradesine bırakılıp garantörlükler ve işgalci tahakküm ortadan kaldırılmadan asla çözüme kavuşturulamaz. Bu gerçekler "açılımların" handikaplarını gösterdiği gibi, içeriğinin emperyalist çıkarlardan öteye geçmediğini de gösterir.

Kürt ulusal sorunu da bunun en somut örneğidir. Kürt ulusunun bağımsızlık hakkı tanınmadığı ve ulusal eşitlik prensibine bağlı kalınmadan, tüm gerçekler inkar edilerek "çözüleceği" söylenmektedir. Bu koca bir yalandır. Kürt ulusal sorunu devam edecek tir ve ancak devrimci yolla çözülebilecektir. Bu gerçekliğe rağmen, ulusal hareketin buna bel bağlaması ve özellikle de devrimci hareketlerin bu süreci olumlayarak destekler duruma düşmesi anlaşılır olamaz.

Sözünü ettiğimiz emperyalist süreç karşı çıkışımızı somut koşullarımıza indirgerek biçimlendirmemiz şarttır. Emekçi halkların birliği ve kardeşliği temelinde sınıf hareketini yükseltmek temel ihtiyaçtır. Ulusların bağımsızlık hakkının kayıtsız şartsız tanınması, ulusların kendi iradelerine bağlı olarak eşit haklarda onurlu demokratik birliği ve kardeşliği şiarıyla sürece yanıt vermek ikinci ihtiyaçtır.

Türkiye-Kuzey Kürdistan'da gerek Kürt ulusal hareketinin ve gerekse de sınıf hareketinin tasfiye edilmesi somut hedefiyle yürütülen ve geniş kapsamı sınır aşırı sorunlara taşarak ülkeler arası sorunları da ihtiva eden emperyalist "açılım3 sürecine karşı; tüm komünist ve devrimci güçler başta olmak üzere, bütün demokratik kurum ve örgütlenmeler ve tek tek aydın, demokrat, ilerici kişilerle geniş bir cephenin yaratılarak mücadelenin yükseltilmesi zorunlu somut görevdir.

Devrimci ulusal hareket ve diğer devrimci hareketlerle ideolojik-politik çizgide ayrışıyoruz

Herkesçe bilinen açık gerçeklerde aykırı şeyler söylemek paradoksal bir durumdan öteye anlam taşımaz. Fakat bu sıklıkla görülür. O halde tek gerçek karşısında kavrayıştaki farklılaşma; gerçeği hangi bakış açısıyla, hangi amaçla ve hangi çıkarlara göre ele aldığımızla ilgi olarak ortaya çıkar. Yani tek gerçek karşısında aldığımız ayrı tutumlar kaçınılmaz olarak felsefi ideolojimizden kaynaklanır ve buradaki ayrışımımızı-farlı niteliğimizi yansıtarak gösterirler. Sınıf damgası taşımayan bir tek görüş yoktur.

Türk hakim sınıflarının emperyalizmin icazetini alarak yürüttükleri ve tasfiye içeriği her aşamada net olan emperyalist projenin gerçekleştirilmesi sürecine karşı ulusal hareketten tutalım da ülkemiz devrimci hareketinin büyük bir bölümüne kadarki geniş yelpaze ile bizler arasındaki farklılaşma işte bu dünya görüşü ve ideolojik doku farklılığından kaynaklanmaktadır. Bizlerin "tasfiye" kavramını, onların ise "çözüm" kavramını kullanarak farklı açılardan tanımladığımız ve bu tezatikla açıklama farklılığına düşmez; sürecin temel özelliklerinden, amaçlarından, ne güdülerle hangi sınıf taraflarınca ve hangi sınıflar çıkarına, hangi öze kimler tarafından yürütülmesine kadar bir dizi faktöre dayandığı gibi, devrimci felsefe ve ideolojik yaklaşımlarımızın ileri gelip, buradaki farklılıklarımızı kanıtlamaktadır. Bizlerin tutum ve yaklaşımı devrimci siyasete uygundur. Diğer yaklaşım, devrimci açıdan kusurlu, siyaset açısından takatsizdir.

SINIF TAVRI

İsmail Uçar

Maoist komünistler tarihe ve bilime yaslanarak kuşandıği sınıf bilincini, devrim yasasını, iktidarlaşma perspektifini gerçekleştirdikleri eylemle dost ve düşmana bir kez daha ilan etmiştir. Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimsel ideolojisinin kudretini yasa ile da bütünleştirerek, bu kızıl bayrağı bir kez daha dalgalandırmıştır.

Halklara sevinç, düşmana korku salan ve gücünü yaşam denen devrim yasasından alan bu eylem, ezilenlerin kurtuluş ve özgürlük tarihine ve mücadelesine onurlu bir şekilde yazılmıştır. Emperyalist haydutların ve uşaqı Türk hâkim sınıflarının halka kan, yıkım, sömürü yağdırdığı 1980 askeri faşist darbesini anlatmaya gerek yok. Türk hakim sınıflarının ordusu ve subayı Aytekin İçmezler, bu faşist darbeye birlikte, efendileri adına Dersim halkını, devrimci ve komünistleri boğmak, zulmetmek ve kan dökmek için görevlendirilmişti. Türk ordusunun sadık subayı Aytekin İçmez, görev süresi boyunca başta devrimci-komünistler olmak üzere halka en ağır işkenceleri icra etmiştir. 6 yıl boyunca kendisinden en ağır işkenceleri gören 7'den 70'e Dersim halkı, 'Kulaksız Yüzbaşı' olarak bilinen Aytekin İçmez'i iyi tanıır ve belleklerine kazınmıştır. Dersim'de her ailenin İçmez'in işkencelerine, baskılarına dair söyleyecek bir sözü, anlatacak acı ve çığlıklarla dolu bir anısı vardır. Zira 'karnınızda teröristleri taşıyorsunuz' diyerek hamile kadınları dipçikleyen Yüzbaşı Aytekin İçmez'in ta kendisidir. Tarih, 1981 Eylül'ünü

sayfalarına, halkın ise belleklerine kazınmıştır. Eylül 1981'de İçmez, 1000 kadar askeriyle bir köye girer ve Behzat Fırık'i ormana götürerek sorguya çeker. Behzat Fırık'ten, devrimci-komünistlere dair bilgi vermesi istenir. Abisi ağaca bağlanarak Behzat'ın karşısına dikilir. Uyguladığı baskı ve işkencelerde sınır tanımayan Aytekin İçmez, kor haline getirdiği kasatürasıyla Behzat'ın gözlerini ve vücudunun çeşitli yerlerini dağlar. Ayaklarını ateşe sokar, daha sonra ise diri diri yaker. Kuşkusuz tarih ve sınıf gerçekliğini bilmeyenler yaptıkları işkencelerin, baskıların nasıl bir bedel ödeceğini de görmezler. Devrim yasasının, sınıf kininin yıkıcılığı altında korku içinde ve zavalıca bir yaşam sürmeye mahkum olurlar.

Her şey kendi tarihiyle vardır, kendi tarihi bütünlüğü içinde kavranır ve her şey kendi tarihiyle anlamlandırılır. Bu bir yasadır. Yasa aynı zamanda hükümdür. Tarih bellektir. Belleği olmayan şeyin nihai zaferi olamaz. Belleğe kazanımların unutulması, er ya da geç tarihin duvarına çarpar. Komünistler, insanlığı kurtuluş ve özgürlüğe götürecek olan komünist örgütler varlık alanlarını, hareketlerini, meşruluklarını tarihten, bu tarihin gerçeklerinden alır. Komünistlerin ideolojisinin, siyasal çizgilerinin, ilkelerekin kaynağında tarih, bu tarihin verdiği meşruluk vardır. Ve kuşkusuz bu tarihi kuşanacak biricik temel ise bilimin ta kendisidir. Dolayısıyla komünistler yaşam denen devrim yasa-

siyla yani bilimsellikte tarihteki rolünü icra ederler. Bunun dışında Maoist komünistlerin bir kılavuzu, değerler dizisi yoktur. Zira yaşamın devrimcisi olmaz; yaşamın kendisi devrimcidir. Yaşam içerisinde yer alarak ve bilimsel yöntemlerle müdahale edip değiştirecek devrimci olunur. Maoist komünistlerin halk düşmanı-karşı devrimci bir unsura yönelik gerçekleştirdiği cezalandırma eylemi az önce izah etmeye çalıştığımız doğrultusunda görülmeli, bilince çıkarılmaldır.

Marksizm-Leninizm-Maoizm, ahlaki kurallar bütünü sunmaz, dogmalar havuzu asla değildir. Gerçekliği ve bu gerçekliğe bilincel bir praksisle müdahale etmenin bilimidir. Bu nedenle Maoist komünistler hiçbir şekilde sınıf mücadelesi ve iktidar perspektifinden yoksun bir 'intikam güdüsü' taşımaz, aksine devrimci intikamı sınıf kininin ve iktidar mücadelesinin bir parçası olarak görüp ele alır. Gerici hâkim sınıfların 'kan davası' anlayışıyla hareket etmez. İntikam olarak sorun ortadan kaldırılacağı bilincile hareket edilemez. Soruna bir iki işkenceci katilin öldürülmesi biçiminde yaklaşmaz; aksine sorunun birey sorunu değil, sistem sorunu olduğunu ilke olarak beyan eder. Dolayısıyla hakim sınıflardan kendi generalini, polisini, tektikçisini vb. yargılamasını istemez. En basit örneğiyle '12 Eylül darbelerini yargılansın' talebini sınıfsal ve ideolojik bir sorun olarak görür. Maoist komünistler 'cezalandırma' adı altında 'dostlar alışverişte görsün' siyasetine tamah etmez. Maoist ko-

'Yargılansın' demek yetmez...

münistlerin 'sansasyonel eylem' yapma ve bunun üzerinden kendisini var etme gibi ne bir ideolojisi ne de bir politikası vardır. İçmez'in cezalandırılması eylemi de basit bir 'dedektiflik yapılarak uzun yıllar aradan sonra bir halk düşmanının cezalandırılması' gibi basit bir yaklaşımla ele alınamaz. Gerek seçilen hedef gerekse pratik icrası bakımından son derece yerinde olduğu ortada olan bu eylem İçmez şahsında hakim sınıfların vurmuştur. Şunun altını kalınca çizmeliyiz ki Maoist komünistlerin kini varsa o da sınıf kinidir. Bu kin, sınıf bilincinden ve ideolojisinden ileri gelir. Dolayısıyla savaşmak, öldürmek, cezalandırmak vb. pratikler bir istem, bir niyet meselesi asla değildir. Tam da ezen-ezilen çelişkinin tarihi gerçekliği ve yasadır. Tarihin zorudur; uzlaşmaz çelişkilerin çatışmasıdır. Lafı uzatmaya hiç gerek yok. Maoist komünistlerin halk düşmanı Aytekin İçmez'i cezalandırma eylemi basit bir intikam duygusunun yönlendirdiği bir eylem değildir. Bu eylem, devrimin stratejik taşıdır-semboldür. Halk Savaşı'nın somutlaşmış halidir ve hiç kuşku yok ki iktidar perspektifi hareketlidir. Evet, tarihe ve bilime dayanarak, onları kucaklayan MLM ideoloji rehberliğinde ezilenleri devrime ve iktidara taşıyacak bilincel bu eylemin ebesidir. Tarih bellektir, belleğimize kazanımlar unutulmayacaktır. Halk düşmanlarından dün hesap sorulduğu gibi, bundan sonra da hesap sorulacaktır. Tarih ve yaşam bize bunu zor koşuyor!